

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۰۸ سپتمبر ۲۰۱۶

"عبدالله اوجالان" آزاد باید گردد!

(بخش یکم)

دولت ترکیه و دستگاه قضائی آن در پنجم اپریل ۲۰۱۵، نخست ملاقات‌های عبدالله اوجالان را قطع کرد و به‌مذاکره با وی پایان داد. دلیلش استقبال عمومی و مردمی از سیاست‌های اوجالان در رابطه با حل مسأله مردم کرد بوده است. سپس هنگامی که رجب طیب اردوغان و حزبش بر علیه نتایج انتخابات پارلمانی دست به‌کودتای سیاسی زدند و نهایت در ماه جون ۲۰۱۵، جنگ وحشیانه هوائی و زمینی ارتش به‌گریلاهای کردستان را آغاز کردند. این جنگ تحمیلی و تروریسم دولتی همچنان با تشدید سرکوب‌های شدید مخالفین و آزادی‌بیان و دستگیری مخالفین و روزنامه‌نگاران که اکنون رقم آن به‌بیش از هشتاد هزار نفر رسیده است. به‌علاوه سیاست دشمنی دولت ترکیه با ورود به‌شهر جرابلس در سوریه و حمله به‌بیگان‌های مدافع خلق روژاوا و دیوارکشی به‌دور کانتون کوبانی و...، وارد تحولات جدید و خطرناکی شده است. حدود هجده ماه است که دولت و دستگاه قضائی ترکیه، کلیه ارتباطات اوجالان با وکلا و فامیل‌هایش را قطع کرده و هیچ‌گونه اطلاع‌رسانی درباره وضعیت وی در زندان جزیره امرالی در حومه استانبول صورت نمی‌گیرد. نگرانی‌ها شدید را در جامعه ترکیه و کلیه کسانی که در سطح بین‌المللی، خواهان آزادی وی هستند به‌وجود آورده است. به‌همین دلیل، هم‌اکنون کمپین وسیعی با اعتصاب غذا و تجمعات و اعتراضات وسیعی در داخل ترکیه و خارج برای آزادی اوجالان آن راه افتاده است.

کمپینی که ضرورت دارد همه نیروهای آزاده و انسان‌دوست و ضدسرمایه‌داری هم از جنبه انسانی و هم سیاسی و اجتماعی و از هر طریق ممکن به آن بپیوندند.

در واقع موفقیت این کمپین، شکست بزرگی برای کل حاکمیت ترکیه و در راس همه مشیت محکمی به‌دهان رجب طیب اردوغان رئیس‌جمهوری پرخاشگر و جنگ‌طلب اسلامی این کشور که به‌دنبال قدرت و اقتدار خود همچون حکومت هیتلر و حکومت اسلامی ایران و نئوعثمانی‌گری است. رئیس‌جمهوری که کارنامه خود و اطرافیان و حزب عدالت و توسعه اسلامی، همکاری با گروه‌های تروریستی اسلامی مانند داعش، جبهه النصره، ارتش آزاد ترکیه در سوریه و اسلامیزه کردن جامعه ترکیه با جنگ و خونریزی و دستگیرهای وسیع مخالفین و بستن دهان روزنامه‌نگاران و منتقدین و مخالفین با افکار فاشیستی ملی-مذهبی است!

از صبح روز دوشنبه ۵ سپتامبر ۲۰۱۶، اعتصاب غذای پنجاه نفره در دفتر نمایندگی حزب مناطق دمکراتیک در شهر آمد شروع شد. در جلوی این ساختمان پارچه‌نوشته‌ای با مضمون «تا زمان ملاقات با اوجالان در اعتصاب غذا خواهیم بود» نصب شده است.

خودروهای پلیس ترکیه دورادور ساختمان حزب مناطق دمکراتیک را محاصره کرده‌اند.

تصویری از رهبر خلق کرد عبدالله اوجالان بر روپوش اعتصاب‌کنندگان وجود دارد.

اعتصاب غذایی که از ساعت ۱۰ صبح امروز دوشنبه پنجم سپتامبر ۲۰۱۶، متشکل از پنجاه داوطلب در مقابل دفتر نمایندگی حزب مناطق دمکراتیک‌ها در شهر آمد تجمع کرده‌اند و با قرائت یک بیانیه اعتصاب غذای نامحدود خود را آغاز کرده‌اند. خواست اعتصاب‌کنندگان صدور مجوز دیدار اعضای خانواده یا وکلای رهبر خلق کرد عبدالله اوجالان در زندان امرالی است.

پیش از این طی گردهم‌آئی مطبوعاتی رهبران چند سازمان و نهاد از جمله کنگره جامعه دمکراتیک و حزب دمکراتیک خلق‌ها اعلام شده بود که به‌خاطر ماه‌ها بی‌خبری از وضعیت اوجالان و عدم پاسخ‌گویی مقامات مسؤل ترکیه به‌نگرانی‌ها در مورد سلامتی وی، پنجاه تن از فعالان سیاسی و مدنی از پنجم سپتامبر دست به اعتصاب غذای نامحدود زده‌اند و این اعتصاب تا زمان دیدار با اوجالان متوقف نخواهد شد.

شماری از اعتصاب‌کنندگان از نمایندگان پارلمان و شهرداران و سیاست‌مداران شناخته شده هستند. همچنین نیمی از اعتصاب‌کنندگان را زنان تشکیل می‌دهند. در بیانیه شروع اعلام اعتصاب غذا تأکید شده که سلامتی و آزادی رهبر خلق کرد عبدالله اوجالان از مهم‌ترین مسائل مردم و جنبش کردستان است.

برای حمایت از اعتصاب‌کنندگان یک سالن کنفرانس و محوطه تجمع مردمی آماده شده است. مسؤلان کنگره جامعه دمکراتیک اعلام کرده‌اند که با اعلام تصمیم اعتصاب غذای نامحدود با خواست آگاهی از وضعیت اوجالان، هزاران داوطلب به‌این سازمان مراجعه کرده‌اند.

صباح تونج‌ر رئیس‌مشترک حزب مناطق دمکراتیک که در میان اعتصاب‌کنندگان است در یک کنفرانس خبری گفت:
«رهبر خلق کرد عبدالله اوجالان از هجده سال پیش تاکنون در یک سلول انفرادی نگهداری شده و به‌خاطر ماه‌ها بی‌خبری مطلق از وضعیت وی به شدت نگران هستیم.»

وی، همچنین به تلاش‌های اوجالان برای چاره‌یابی مسأله و رسیدن به‌صلح اشاره کرد و گفت اما مذاکرات صلح به‌پایان رسید و دوباره وضعیتی دردناک حاکم شد، از آن زمان انزوائی ضدانسانی علیه اوجالان اعمال شده است.

رئیس مشترک حزب مناطق دمکراتیک با اعلام آن که شروع اعتصاب غذای نامحدود به دنبال عدم وجود راهی دیگر شروع شده است خواهان حمایت مردمی شد. پس از این کنفرانس خبری، اعتصاب غذا به طور رسمی آغاز شد. در دومین روز اعتصاب غذای پنجاه نفره در شهر آمد، رهبران کنگره جامعه دمکراتیک، کنگره دمکراتیک خلق‌ها و حزب دمکراتیک خلق‌ها با اعتصاب‌کنندگان دیدار کردند.

خطیب دجله، فیگن یوکسکداغ، صلاح‌الدین دمیرتاش، گلستان کوچ‌پیگیت، ارتوغل کورکجو و شماری از نمایندگان پارلمانی ه.د.پ روز سه‌شنبه ۶ سپتامبر برای دیدار با اعتصاب‌کنندگان به دفتر نمایندگی حزب مناطق دمکراتیک رفتند. ارتوغل کورکجو سخن‌گوی کنگره دمکراتیک خلق‌ها طی یک سخنرانی مطبوعاتی در سالن محل اعتصاب گفت: «اعتصاب غذا اقدامی اعتراضی بوده و کسانی که چنین تصمیمی گرفتند به عواقب آن آگاهند. باید از وضعیت اوجالان خبردار شویم و خانواده و وکلا قادر به ملاقات با وی شوند. وزیر دادگستری می‌گوید مشکلی در امرالی وجود ندارد، او در شرایطی این‌گونه قاطعانه صحبت می‌کند که آن‌جا را با چشم خود ندیده است. بکر بوزداغ اعلام کرد پس از کودتای پانزدهم فوریه تدابیر امنیتی تازه‌ای در امرالی اخذ شده اما این تدابیر چه هستند؟ اعتصاب غذای پنجاه نفره با خواست دیدار حضوری با اوجالان شروع شده و تا زمان ملاقات ادامه دارد. در این جریان از رفقایمان حمایت خواهیم کرد».

همچنین فیگن یوکسکداغ رئیس مشترک حزب دمکراتیک خلق‌ها نیز در یک سخنرانی اعلام کرد: «این اعتصاب، تصویری روشن از بحران در ترکیه است. مسؤول این بحران، دولت است نه رفقای ما. مردم در برابر تاریکی جنگ ایستادگی کرده‌اند اما کسی نمی‌داند صبح فردا چه اتفاقی روی می‌دهد. دولتی که مدعی ست کودتا را نافرجام گذاشته خود کودتایی دیگر انجام می‌دهد. علت رسیدن ترکیه به وضعیت فعلی، پایان دادن به فرایند صلح و شعله‌ور کردن جنگ است. با کشتار کردها و سرکوب آن‌ها کسی نمی‌تواند مسأله را حل کند. سه سال بود که خونی ریخته و اشکی جاری نمی‌شد. حاکمیت ترکیه از این ناراحت بود چون با همین خون‌ها خود را اداره می‌کند».

یوکسکداغ، در واکنش به اظهارات بکر بوزداغ وزیر دادگستری ترکیه که گفته بود همه چیز در امرالی خوب است گفت: «این سخنان به‌نگرانی ما پایان نمی‌دهد و باید این‌را خود مشاهده کنیم. فقط اعضای خانواده و وکلای مدافع اوجالان هستند که می‌توانند در این‌باره اطمینان خاطر بدهند. پنجاه رفیق اعتصاب‌کننده ما با این درخواست، در عین حال در دفاع از بشریت مقاومت می‌کنند. کسانی که بر اوجالان انزوا تحمیل کرده‌اند همان‌هایی هستند که می‌خواهند ترکیه را در تاریکی فرو ببرند اما اجازه نمی‌دهیم».

هم‌زمان با اعلام این اعتصاب غذای پنجاه نفره، مجمع زنان کردستان (ک.ژ.ک) عموم اقشار اجتماعی را به‌خیابان فراخواند و خواهان حمایت عمومی شدند.

شورای هماهنگی مجمع زنان کردستان، با اشاره به هجوم سیاسی و نظامی ترکیه علیه خلق کرد به‌تلاش‌های اوجالان برای حل دمکراتیک مسأله کرد و معضل دمکراسی در ترکیه پرداخته و می‌افزاید: «دولت ترکیه فداکاری‌های رهبر آپو برای صلح و هم‌زیستی خلق‌ها را با مواضع فاشیستی به‌هدر داد. دیکتاتوری اردوغان وقتی که استقبال مردمی از فرایند صلح را دید، آن را تهدیدی تلقی کرد که باید بر هم زده شود. به‌دنبال کودتای سیاسی علیه نتایج انتخابات پارلمانی ماه جون ۲۰۱۵، هجوم هوایی و زمینی ارتش به‌گریلاهای کردستان آغاز شد. از پنجم اپریل ۲۰۱۵، همچنین کلیه تماس‌ها با رهبر آپو قطع شد و تاکنون نیز هیچ خبری از زندان امرالی بدست نمی‌آید. سیاست دشمنی با کردها با ورود به جرابلس و حمله علیه روزاوا ادامه دارد».

ک. ژ. ک در مقابل، بر پیکار خلق کرد برای رسیدن به یک موجودیت سیاسی در قرن بیست و یکم تأکید کرده و می‌گوید: «این پیکار با سرمشق‌های رهبر آپو همچنین پیشگام مبارزه برای برقراری صلح در خاورمیانه است. جنبش آپوئی دستاوردهای مهم و مشهودی در زمینه برقراری پروژه خودمدیریتی دمکراتیک و تکوین -ملت دمکراتیک* دارد. این پروژه‌ها راهکاری عملی و واقع‌گرایانه برای حل اختلافات عمیق در خاورمیانه بوده که باید گفت در تعارض با منافع قدرت‌های سلطه‌جوی دنیای سرمایه‌داری و دولت-ملت‌های منطقه است. منزوی‌سازی رهبر آپو با توافق فی مابین آن‌ها برای جلوگیری از مداخله وی در تحولات منطقه است.»

این بیانیه می‌افزاید: «رهبر آپو در راس حملات همه‌جانبه علیه کردستان قرار دارد. یکسال و نیم است که هیچ خبری از رهبرمان به دست نمی‌آید و تعهدات بین‌المللی و حقوق بشر را ترکیه پایمال می‌کند. نحوه برخورد با رهبر آپو مانند یک اسیر است. در شب کودتای نظامی در ترکیه یک هلیکوپتر جنگی به امرالی اعزام شده و مسئولان این زندان امنیتی به اتهام مشارکت در کودتا بازداشت شده‌اند. نگرانی‌های جدی در مورد سرنوشت رهبرمان وجود دارد و دولت ترکیه مجوز هیچ‌گونه ملاقاتی در امرالی را صادر نمی‌کند. زمامداران ترکیه با این موضع‌گیری، آتشی به‌پا می‌کنند که ترکیه را به جنگ داخلی می‌کشد.»

مجمع زنان کردستان، با تقدیر از اعتراضات مداوم در کشورهای اروپایی در حمایت از اوچالان اضافه می‌کند: «باید فشار بیشتری به حکومت ترکیه وارد شود. در باکور و کلان‌شهرهای ترکیه نیز باید زنان و جوانان حضوری رادیکال و همیشگی در خیابان‌ها پیدا کنند. علاوه بر اعتصاب غذای دوره‌ای ایزدی در استراسبورگ فرانسه، از روز دوشنبه یک اعتصاب غذای نامحدود با خواست صدور مجوز دیدار با رهبر آپو آغاز شده است. به‌آن‌ها که چنین موضعی انسانی و وجدانی گرفته‌اند درود می‌فرستیم و ادای احترام می‌کنیم. مردم ما و دیگر حامیان صلح و دمکراسی باید به صورت جمعی از اعتصاب‌کنندگان دفاع کنند و تا زمان نتیجه‌گیری در صحنه بمانند.»

شرکت‌کنندگان در اعتصاب غذای نامحدود و غیرقابل برگشت در «استراسبورگ»، خواستار پایان دادن به انزوای تحمیلی بر رهبر خلق کرد عبدالله اوچالان و موقعیت سیاسی برای شنگال در چهاردهمین روز این فعالیت اعتراضی همچنان بر درخواست‌های خود تأکید می‌نمایند.

این فعالیت از روز ۲۳ آگوست در کلیسای سنت کریستینل در شهر استراسبورگ با شرکت فکرت ایگرک- مسؤل شورای دیاسپورای ایزدیان شنگال در اروپا- و مسؤلین ایزدی دیگر به‌نام‌های پشیمام دنیز، بوزو باجی، بدرخان کاهرامان و بشیر آغاز شده است. سه گروه جداگانه از فدراسیون دمکراتیک علوی‌ها «ف.د.ا»، فدراسیون ایزیدیان و اتحاد اسلامی کردستان «ج.ی.ک» در این فعالیت به صورت دوره‌ای از اعتصاب مذکور اعلام حمایت کرده‌اند.

بر اساس گزارش‌ها اعتصاب‌کنندگان بیش از ۸ تا ۱۰ کیلو در ۱۴ روز گذشته وزن بدن‌شان را از دست داده و با عوارضی همچون سرگیجه، افزایش ضربان قلب و افزایش درجه حرارت بدن روبه‌رو شده‌اند. برای اعتصاب‌کنندگان رختخواب فراهم شده است و گروه‌های از خلق و سازمان‌ها برای اعلام حمایت و دیدار از آن‌ها به ملاقات‌شان می‌روند. در این میان، روزنامه «اوزگور گوندم»، سه تا چهار روز قبل از توقیف مصاحبه‌ای مهم در خصوص وضعیت زندان امرالی و «عبدالله اوچالان» با دو زندانی که پیش‌تر در این زندان بوده‌اند را انجام داده است.

این دو زندانی تا ۲۶ دسمبر سال ۲۰۱۵ در زندان جزیره امرالی بودند و از نزدیک وضعیت «عبدالله اوچالان» را به‌خوبی می‌دانند، به‌همین دلیل مصاحبه آن‌ها بسیار مهم است. پس از این که دولت مذاکره با اوچالان را آغاز به درخواست اوچالان، این دو زندانی را به‌این زندان انتقال دادند اما پس از مدتی، مجدداً آن‌ها را از آنجا بردند و اوچالان تنها ماند.

مصاحبه این دو زندانی (۲۹ نومبر سال ۲۰۱۴)، به این شرح است:

«در درگیری‌های شدید در کوبانی گروهی از تبهکاران داعش تلاش کردند از دروازه مرزی خود را به مرکز شهر کوبانی برسانند. پس از امحا کردن این گروه، تبهکاران داعش خود را در سیلوهای گندم شهر مرزی مرشت پناز در خاک باکور (با اطلاع مسؤولان دولت ترکیه) مخفی کردند. و تصاویر حمله تبهکاران به کوبانی برای اولین بار از طرف خبرگزاری رسمی دولت AA منتشر شد.

سپس گروهی از مسؤولان حکومت ترکیه به دیدار با «عبدالله اوجلان» رهبر خلق کرد رفته برای آگاهی دادن به ایشان که گویا آن‌ها (ترک‌ها) کوبانی را اشغال کرده‌اند و شاید بتوانند از این راه امتیاز بگیرند، اما شکست تبهکاران در کوبانی نقشه پلید آن‌ها را نقش بر آب کرد.

پس از آن نمایندگان حزب دمکراتیک خلق‌ها با نام هیأت امرالی تا روز ۵ اپریل ۲۰۱۵ توانستند با «عبدالله اوجلان» دیدار و ملاقات کنند و بعد از آن دیدارها متوقف شد و رفتن این هیأت به امرالی از طرف حکومت ترکیه ممنوع شد. بعد از انتخابات هفتم جون هیأت دولت بار دیگر با «عبدالله اوجلان» دیدار و گفتگو نمود و همان‌گونه که همگان مطلع هستند در این روز تبهکاران داعش به مرکز شهر کوبانی حمله کردند و ۲۴۳ تن از شهروندان بی‌گناه که بیش‌تر آن‌ها را کودکان تشکیل می‌دادند را به قتل رساندند.

هیأت دولت در این دیدار با «عبدالله اوجلان» از ایشان می‌خواهند که با نوشتن نامه‌ای به مسؤولان کنفدرالیزم جامعه دمکراتیک، آن‌ها را در مورد درگیری‌ها- آرام کند و «عبدالله اوجلان» هم با گفتن این نکته که: «اگر شما خواهان چاره‌یابی حل مشکلات و مسأله در باکور و ترکیه هستید می‌توانیم گفتگو نمائیم، اگر هم چنین نظری ندارید دیگر هرگز با من دیدار و گفتگو نکنید.

۴ ماه بعد از این دیدار با وجود ممانعت از تحویل هر گونه نوشته‌ای، نامه‌ای به «عبدالله اوجلان» تحویل داده می‌شود. در این نامه که شخصی با نام مدیوم با آدرسی از شهر برلین -آلمان- خود را معرفی می‌کند و خطاب به «عبدالله اوجلان» چنین می‌نویسد: اردوغان برای شما شانسی بزرگ می‌باشد که شما از آن استفاده نکرید و امسال شما به طرزی طبیعی جان خود را از دست می‌دهید.

چنین آرکاش درباره عکس‌العمل «عبدالله اوجلان» در مورد این نامه اظهار داشت: «عبدالله اوجلان» درباره این نامه از ما نظرخواهی کرد و ما هم با یک نظر واحد گفتیم تنها معنایی که می‌توان از این نامه فهمید، این است که شما را مورد تهدید قرار داده‌اند، بعد از آن «عبدالله اوجلان» نامه را به مسؤولان زندان امرالی تحویل داد و آن‌ها نیز اعلام کردند که این نامه اشتباهی به دست شما رسیده است.

فکر کردن درباره این‌که این نامه اشتباهی به دست عبدالله اوجلان رسیده باشد امکان‌پذیر نیست، چرا که سیستم امرالی آن‌چنان امنیتی است که چنین اشتباهی غیرقابل درک است و برای این‌که این نامه به دست ایشان برسد چنین برنامه‌ریزی کرده‌اند.

عبدالله اوجلان در پاسخ به این نامه این چنین تحلیل کردند: «این چنین روش‌هایی نشان از فرومایگی آن‌ها می‌باشد، ما که انسان‌هایی انقلابی هستیم و برای این معضل تا امروز تمام توانمان را به کار گرفته‌ایم، به قول چگوارا که می‌گوید: «مرگ به چه شکلی و چگونه می‌آید، بگذار آید ما را اندک غمی نیست». من می‌دانم که ما را شنود می‌کنند و برای این نیز با صدای رسا می‌گویم که آن‌ها بشوند».

در واقع بعد چند روز از گذشت تهدید «عبدالله اوجلان» از طریق این نامه و با اعلام آتش‌بس یک‌طرفه ک.ج.ک به مناسبت برگزاری انتخابات انفجار مهیب در میننگ انتخاباتی ه.د.پ در آنکارا صورت گرفت.

در روزهای پایانی این ماه، یک هیأت برای دیدار و گفتگو به امرالی می‌رود. مشاور وزیر امنیت ملی در این جلسه حضور دارد و این با زبانی تهدیدآمیز به ایشان - عبدالله اوجالان - می‌گوید: «تو هم می‌دانی که حکومت ترکیه می‌خواهد حقوق کردها را در روژاوی کردستان نقض کرده و برای این مهم به هرگونه تلاشی دست خواهند زد».

کشتار گروهی در کوبانی و کمک‌کردن به‌داعش از طرف آن‌ها، بر این مبنا صورت گرفت. اشغال کردن جرابلس هم ادامه این برنامه می‌باشد که مشاور امنیت ملی دولت ترکیه از آن سخن گفته بود.

بدون شک، سیاست پلید دولت ترک و تبهکاری همچون طیب اردوغان بر علیه روژاوی کردستان از طرف خلق کرد و افکار بین‌المللی دیده شده است و تنها چیزی که باید مورد بررسی قرار گیرد سیاست پلید پس از شب ۱۵ ژوئیه در امرالی چگونه اعمال شده است؟ فتنه تازه اردوغان بر چه اساسی و برای دسترسی به چه چیزی طرح‌ریزی شده است؟ مسؤولان حزب دمکراتیک خلق‌ها، اعلام کردند که در شب ۱۵ جولای نظامیان با هیلیکوپتر به‌زدان امرالی حمله کرده‌اند و در آنجا درگیری روی داده است.

دولت تروریستی ترکیه هنوز از اعلام جزئیاتی در این رابطه با انحاء گوناگون طفره می‌رود. به‌گزارش خیرگزاری فرات نیوز - سه‌شنبه ۶ سپتامبر ۲۰۱۶ از آمد - «سلما ارماک» وکیل «حزب دمکراتیک خلق‌ها»، یکی از شرکت‌کنندگان در اعتصاب پنجاه نفره شهر آمد به‌منظور رفع انزوای اوجالان، اعلام کرد تا زمان اطلاع از اوجالان به‌اعتصاب خود ادامه خواهند داد.

سلما ارماک وکیل حزب دمکراتیک خلق‌ها که از روز گذشته به‌منظور رفع انزوای اوجالان به‌همراه ۴۹ تن دیگر در اعتصاب غذا هستند به‌اعتصاب ۶۸ روزه سال ۲۰۱۲ در همین باره و پیروزی در برابر سیاست دولت ترکیه، اشاره کرد و گفت: «دولت خود را به‌نسبت این امر کر و لال کرده بود، این اقدام با هدف رفع انزوای امرالی و آغاز حل صلح‌آمیز مسأله کرد انجام گرفت، به‌خواست ما دیدار با اوجالان صورت گرفت. هر چند در زمان شروع حل صلح‌آمیز مسأله در رابوسکی سه سیاست‌مدار زن توسط دولت ترکیه قتل‌عام شدند ولی اوجالان از تلاش‌های خود برای چاره‌یابی دست بر نداشت».

سلما ارماک، با اشاره به‌پیش‌بینی عبدالله اوجالان مبنی بر این‌که اگر صلح برقرار نشود، جنگ داخلی روی خواهد داد به‌سخنانش ادامه داد و اعلام کرد: «نکته‌ای که اوجالان به‌آن اشاره کرده بود امروز قابل مشاهده است. در مناطق غربی ترکیه به‌کردها حمله کرده و شهروندان ترک را علیه آن‌ها تحریک می‌کنند».

وی افزود: «خطر بزرگی اوجالان را تهدید می‌کند و درصدد از بین بردن او و قبولاندن به‌اجبار به‌مخلاق هستند. این سیاست، جنگ داخلی بزرگی به‌راه می‌اندازد و خطر بزرگی جامعه را تهدید می‌کند. به‌همین خاطر این اعتصاب برای پایان دادن به‌جنگ نیز بسیار اهمیت دارد، هدف اصلی اقدام ما این است. اگر از اوجالان اطلاعی داده و انزوای امرالی رفع نشود کسی نمی‌تواند جلوی جنگ را بگیرد».

ارماک در پایان گفت: «می‌خواهیم از وضعیت اوجالان مطلع شویم، و مذاکرات صلح از سر گرفته شود. تا زمان اطلاع از اوجالان به‌اعتصاب خود ادامه خواهیم داد».

هدف اصلی دولت ترکیه از ایزوله کردن اوجالان، شکستن مقاومت ۱۸ ساله وی در زندان جزیره امرالی و وادار کردن به‌پذیرش شرایط دولت است. بی‌تردید اوجالان هم‌چنان‌که در هفده سال گذشته، نه تنها در مقابل دولت و فشارهای فیزیکی و روحی و روانی آن مقاومت بی‌نظیر کرده، بلکه اکنون تر و تئوری‌ها و سیاست‌هایش فراتر از ترکیه و پ.ک.ک رفته و به‌یک راحل منطقه تبدیل شده است. راحلی که حدود ۵ سال است دستاوردهای بی‌نظیر و خیره‌کننده انسانی، اجتماعی و سیاسی آن را در کانتون‌های روژاوا (کردستان سوریه) می‌بینیم.

سازمان‌های امنیتی ترکیه، عبدالله اوجالان معروف به «آپو» را فبروری ۱۹۹۹ با همکاری و تیبانی پولیس‌های مخفی اسرائیل، امریکا و یونان از کنیا ربودند و به ترکیه انتقال دادند.

وی در سال ۱۹۹۸ از سوریه خارج شد. چرا که حضورش در سوریه می‌رفت که به یک بحران بزرگی میان حکومت سوریه و ترکیه منجر شود.

در واقع در سال ۱۹۹۹، از خط و نشان‌هایی که دولت ترکیه برای سوریه می‌کشید عبدالله از شام و حلب به آتن و مسکو و دوشنبه رفت و بعد هم به رم پایتخت ایتالیا رسید. از رم به سفارت‌خانه یونان در کنیا رفت و بالاخره در آنجا دستگیر و به استانبول بازگردانده شد.

خبری دستگیری وی را «بولنت اجویت» نخست وزیر وقت ترکیه، اعلام کرد. وی گفت که جزئیات دستگیری وی هیچ‌گاه افشا نخواهد شد. به ادعای او، اوجالان در عملیاتی هماهنگ توسط سازمان اطلاعات ترکیه (میت) و سازمان اطلاعات ارتش ترکیه طی ده روز دستگیر شد.

دادگاه، نخست اوجالان را اعدام محکوم کرد. اما حکم اعدام رهبر حزب پ.ک.ک، پس از این که در اوت ۲۰۰۲ قانون اعدام در این کشور لغو شد، در حال سپری کردن حکم حبس ابد در جزیره امرالی در حومه استانبول است. اوجالان تنها زندانی سیاسی در این جزیره است. پیش‌تر نیز «ئیلماز گونی» سینماگر نامدار کرد ترکیه در آنجا زندانی بود. وی سرانجام از آنجا به یونان فرار کرد و سپس به سوئیس و نهایت ساکن فرانسه شد. دولت فرانسه برای این که رابطه‌اش با دولت ترکیه بحرانی نشود هرگز به ئیلماز گونی پناهندگی نداد اما اخراجش هم نکرد تا این که سرانجام وی در سن ۴۷ سالگی، در پاریس درگذشت. دولت ترکیه به‌طور غیابی برای پیلماز ۱۱۰ سال زندان صادر کرده بود.

بی‌تردید این کمپین باید آزادی همه زندانیان سیاسی و تأمین امنیت و برقراری آزادی‌های فردی و جمعی و آزادی اندیشه در ترکیه، به‌ویژه خواهان قطع جنگ خونین دولت و ارتش ترکیه علیه مردم کردستان ترکیه، علیه روزاوا و علیه حزب کارگران کردستان «پ.ک.ک» و آزادی عبدالله اوجالان فوری را مدنظر داشته باشد! از هر طریق ممکن این کمپین را تقویت کنیم و در صورت امکان به آن بپیونیم!

چهارشنبه هفدهم شهریور [سنبله] ۱۳۹۵ - هفتم سپتمبر ۲۰۱۶

ادامه دارد.

* لینک فلم دیدار رهبران حزب دمکراتیک خلق‌ها با اعتصابیون در دیاربکر، سه‌شنبه ۶ سپتمبر ۲۰۱۶:

https://youtu.be/Oc_yfUygNA

* لینک فلم میتینگ مردم اورفا در حمایت از اعتصابیون؛ روز ۶ سپتمبر ۲۰۱۶:

<https://youtu.be/QEoV^ASGdKb>

* لینک فلم تظاهرات عظیم ده‌ها هزار نفری کردها، آسوری‌ها، عرب‌ها و... در کانتون جزیره (روژاوا)؛ در اعتراض به‌آزوله کردن اوجالان در زندان امرالی؛ با شعار «زنده‌باد رهبر آپو»!:

<https://youtu.be/MCfkVKEoio>